

Llançà està pendent des de fa un any del projecte del dic de protecció del port

► Les llevantades provoquen constants destrosses a la Llotja, molt malmesa pel darrer temporal de Sant Esteve

LLANÇÀ | C.V

■ Llançà està pendent des de fa més d'un any del projecte del dic de protecció al port per acabar amb les constants destrosses que provoquen els temporals, sobretot de llevant. El darrer, del 26 de desembre, ha danyat greument la llotja. Per això, a banda de la inversió de més de tres milions d'euros per al nou dic, s'haurà de fer front als danys al dic actual i a la llotja.

Ports de la Generalitat anunciava, el novembre de 2007, el pla d'inversions per al 2008 amb 3.101.542 euros per al dic de protecció de Llançà. El mes passat, la Generalitat tornava a anunciar inversions als ports amb el pla 2009-2012, on s'inclouen 4,2 milions d'euros per al nou dic de protecció. Els tràmits, però, estan des de fa mesos pendents de resoldre.

L'alcalde de Llançà (CiU), Pere Vila, ha explicat que fa un any que el projecte va arribar a l'Ajuntament perquè es posés a informació pública. Tots els grups van estar-hi d'acord, també el Club Nàutic i la Confraria, diu Vila, però en el període d'exposició al públic algunes entitats van presentar-hi al·legacions. Des de llavors estan pendents que la Generalitat els informi si s'han resolt o no els recursos presentats.

La necessitat de construir un nou dic que protegís més el port era evident, però les darreres llevantades han posat en evidència



Imatge de l'estat en què ha quedat la confraria de pescadors arran del temporal de llevant.



Destrosses a l'estructura.

CONXI MOLONS

L'Ajuntament està pendent que la Generalitat els informi si els recursos presentats s'han resolt o no

La Confraria de Pescadors reclama l'estructura per poder protegir les seves instal·lacions

que això ara s'ha de fer de forma urgent. Des de fa anys la Confraria de Pescadors pateix destrosses a les instal·lacions amb els temporals, però amb el darrer els danys van ser molt greus, i van malmetre tot l'edifici. També ha resultat danyat el dic actual i els preocupa que pugui produir-se una llevantada abans que no s'hagi pogut reparar. «S'ha d'arreglar de totes, totes, si ens quedem amb el que tenim, tornarem a trencar la Confraria. Què ha de passar perquè se n'adonin», remarca Vila.

Des de la Confraria de Pescadors, el president, Antoni Negra, ja va insistir després del temporal que calia el nou dic per poder protegir les instal·lacions.

A banda d'això, però, s'ha de reparar el dic actual i les instal·lacions malmeses. Vila diu que li consta que s'ha començat, tot i que afrontar la reparació del dic és lent per la complexitat de l'obra. L'Ajuntament diu que estaran molt atents perquè resolguin al més aviat possible el projecte.

A Portbou, esperant els pèrits

► L'alcalde de Portbou, Antoni Vega, va explicar que el consistori s'entà fent càrrec de les despeses de la família francesa que va quedar-se sense lloc on viure després que el seu vaixell s'enfonsés arran de la llevantada del passat 26 de desembre. «Els hem allotjat en un apartament, els hem facilitat un cotxe i estem pagant les factures del restaurant on mengem. Farem tot el que estigui al nostre abast perquè no els falti de res», insisteix Vega. Pel que fa a l'indemnització que la família Waligora reclama al Consorci del Port, Vega afirma que «tenim una assegurança de responsabilitat civil per aquest tipus de casos, però ara hauran de ser els pèrits els que avaluïn els danys». A banda d'això, l'alcalde diu que hauran de demanar ajut a la Generalitat per reparar l'espigó malmès. PORTBOU | CT



APUNTS

Víctor Sánchez

ESCRIPTOR ► vsanchezsant@telefonica.net

QUAN EL «MISSES» ERA GOVERNADOR DE ROSES

L'articulista analitza la situació del món actual i els conflictes que són herència, diu, dels que van tenir lloc segles enrere

I magino que aleshores, la mar poc s'enduïa els nostres passejos marítims amb llevantades espectaculars. El foc té senyor, però l'aigua no,

deien aquells vells que confiaven en la divina providència. El foc, aquest matí cau damunt del gueto de Varsòvia renascut a Gaza. És un atac amb segones intencions: miren de provocar una gran guerra abans que el mestís no s'assegui al despatx oval.

Bombardegen Gaza però tiren contra l'Iran, unes quantes setmanes de destrucció massiva serien la gran solució per a la crisi econòmica. No sé pas si se'n sortiran a l'hora d'acabar d'encendre els ànims dels seguidors de les diverses branques que la religió d'Abraham té a Palestina: fariseus, sadoceus, xiïtes, sunnites, ortodoxes, catòlics... Jo si fos allà tinc molt clar que estaria amb els que possessin propaganda atea en els autobusos de Jerusalem, de la mateixa manera que durant l'any 1826 m'hauria posat al costat dels liberals de Roses.

No us penseu pas que aquesta decisió no sigui arriscada, ja que en aquest desventurat país, els partidaris de la monarquia absoluta no en tingueren pas prou, amb Ferran VII, aquell Borbó que entrà per la Jonquera mossegant pollas-

«Bombardegen Gaza però tiren contra l'Iran, unes quantes setmanes de destrucció massiva serien la gran solució per a la crisi econòmica»

«Jo si fos allà estaria amb els que possessin propaganda atea en els autobusos de Jerusalem, igual que al 1826 hauria estat al costat dels liberals a Roses»

tre embolicat amb paper d'estrassa, els semblava massa moderat, tot i que era capaç de perseguir els liberals amb gran eficàcia. Els francesos que havien envaït el país per reforçar els Borbons ho expliquen al govern de París amb claredat i sorpresa. El vicecònsol de Roses diu: «més de mil homes s'han enrolat a Olot a la Santa Causa». El seu superior jeràrquic, el cònsol de Barcelona corrobora: «Tenen una bandera en la qual es veu el rei Ferran de cap per avall, i un àngel exterminador que trepitja un negre (l'Obama?) i el travessa amb la seva espasa. El seu crit de guerra és Visca Carles V! Visca la Santa Inquisició! Fora

els francesos!».

El vicecònsol de Roses, tot i ser partidari dels Borbons, no ho era pas dels integristes clericals que encenien la gent del poble perquè entrés a les presons i linxés els presos liberals. Els pecats del segle XIX varen reviuire durant el segle XX. Hi ha continuïtats històriques difícils de tallar, aquí o a Gaza, ara o abans.

Adés els líders eren d'una categoria que es deduïa dels seus actes: com en Jep dels Estanys, contrabandista, desertor i lladre, partidari aferrissat de la monarquia absoluta de debò, de debò, que es proclamà general de divisió i comte de Berga. Com en Pixola de Cassà de la Selva, que tan aviat feia de guerriller borbònic com de lladre de camins. Com en Misses el qual, amb gran escàndol dels francesos borbònics, fou nomenat governador de Roses, vila dins la qual no pas tothom devia estar a favor de la Inquisició, ja que el governador cada vespre fugia del poble per por d'un atemptat liberal.

Anava armat amb un trabuc i protegit per quatre guardaespalles que l'acompanyaven a

«Els pecats del segle XIX varen reviuire durant el XX. Hi ha continuïtats històriques difícils de tallar, aquí o a Gaza, ara o abans»

passar la nit a la muntanya. Era un pobre paranoic?, no ho sabrem mai. En aquella època no hi havia pas encara psicoanalistes capaços de diagnosticar la psicosis, les manies persecutòries, els deliris, les personalitats ferides que elles soles es proposen salvar el món de tota la porqueria i de vegades inclús, abans, voldrien classificar-la.

No, en aquell segle XIX, pare de les barbàries del XX, encara creien en la bruixeria i en la Santa Inquisició, aleshores era una altra època, quan en Deixonnes, era un dels que manaven a Roses i feia anar de bòlit les forces d'ordre del municipi. Avui en canvi, diuen, les coses han canviat. Tot és racionalitat en el govern de la vila del golf, la Inquisició ha quedat enrere, i els francesos ja no envien informes a París, es conformen venint a comprar al mercat dels diumenges saldos, vedella de Girona i pastís.